

Apostoli köszöntés: Kegyelem nektek és békesség Istentől a mi Atyánktól és Egyszülött Fiától az Úr Jézus Krisztustól Ámen!

Kezdő ének: 77. zsoltár 1,7, 8 verseivel.

1. *„Az Istenhez az én szómat, Emelém kiáltásomat, hogy fel kiálték hozzá beszédem meghallgatá. Minden némű szükségemben, reménységem csak az Isten, éjjel kezem feltartom az égre hozzá nyujtom.”*

7. *„De meggondolom ismétlen, miket míveltél régenten: A Te nagy csudáidat, miket sok ember látott. Csudáidról gondolkodva, miket láték dolgaidda, Elmélkedém erősen végre szólok ekképen.”*

8. *„Ó, erős és kegyes Isten, szent vagy cselekedetiddben, és sehol senki nincsen hozzád hasonló Isten. Csuda, Isten a te dolgod, amint gyakran megmutatod, minden népek jól látják nagy voltát hatalmadnak”.*

Előíma: Mennyei Atyánk!

Hálával van tele a szívünk, hogy ezen a reggelen is Hozzád jöhetünk. Köszönjük neked, hogy Te minden egyes nap gondoskodsz rólunk és a helyes útra terelsz minket. Tudjuk, hogy sokszor nem ezen az úton haladunk és lesodródunk róla, ezért bocsásd meg nekünk emberi gyarlóságunkat és kérünk Atyánk áraszd ki ránk bűnbocsátó kegyelmedet. Hálásak vagyunk azért az Igéért, amely örök és hozzád vezet. Köszönjük neked igédet, amellyel minden egyes nap buzdítasz, bátorítasz és életre hívsz. Kérünk Atyánk légy közöttünk Szentlelked által. Szólj Urunk, mert hallják azt a te szolgáid. Ámen!

Textus: *„És az Úr keze velük volt, úgyhogy sokan hittek, és tértek meg az Úrhoz. Ennek a híre eljutott a jeruzsálemi gyülekezethez, ezért kiküldték Barnabást Antiókhíába. Amikor megérkezett, és látta az Isten kegyelmét, megörült, és bátorította mindnyájukat, hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Úrban, mivel derék ember volt, telve Szentlélekkel és hittel. És igen nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz. Barnabás azután elment Tarzuszba, hogy felkeresse Sault. Amikor megtalálta, magával vitte Antiókhíába. Így történt, hogy egy teljes esztendő tölthettek együtt a gyülekezetben, és igen nagy sokaságot tanítottak. A tanítványokat pedig Antiókhíában nevezték először keresztyéneknek.” (ApCsel 11, 21-26)*

Kedves Testvérek!

Bizonyára előfordult már velünk az, amikor belekezdünk valamilyen feladatba és már az elején vagy egy kicsivel a kezdet után elfogyott a lendület és abbahagytuk, feladtuk. Nem tudtuk mi lesz a munkánkból, elfogyott a motiváció, vagy csak egészen egyszerűen belekényelmesedtünk. Abban az időben Antiókhíában tanítottak Jézusról és látva azt, hogy mennyi ember megtért kitartóan folytatták a szolgálatot.

Nem csak napjainkban fontos az, hogy kitartóan és türelemmel álljunk feladataink elé, hanem így volt ez már az antiókhiai gyülekezet idején is. Mondhatjuk azt is, hogy ekkor indul el egy projekt, egy misszió. Hiszen már nem csak a zsidóknak, hanem már mindenkinek elkezdik hirdetni azt, hogy Krisztus az Úr. Amikor Barnabás megérkezett Antiókhíába látta, hogy sokan megtértek.

Pontosan ezért buzdította őket kitartásra. Azonban nem az volt a következő dolga, hogy ott hagyja a gyülekezetet, hanem szolgált ott egy teljes esztendő és tanított nekik Jézusról. Ez az ige pontosan arra buzdít bennünket, hogy a ránk bízott feladatok nehézségétől függetlenül legyünk kitartóak és türelmesek. Természetesen ehhez szükséges fegyelem is. Ez a fegyelem a Krisztussal való kapcsolat gyümölcse. Ha elfogy a türelmünk vagy talán a kitartásunk, ne felejtünk el feltekinteni Krisztusra, aki vállalta a kereszthalált azért, hogy nekünk örök életünk legyen. Szentlelke által ma is itt van velünk, mellettünk bárhol is járunk a világban.

Ne csüggedjünk el tehát akkor, amikor rossz napunk van és semmi sem sikerül vagy éppen akkor, amikor kilátástalan a helyzet és nem látjuk munkánk eredményét és azt, hogy merre tartunk. Ha kitartóan és türelemmel kezdjük el a ránk bízott feladatainkat legyen szó a legkisebb feladatról is mindig ott lesz mellettünk Isten, aki kegyelme által felemel bennünket, buzdít és megerősít. Legyünk kitartóak munkánkban és szolgálataink során úgy, ahogy tették ezt az antiókhiai gyülekezetben is. Így legyen, Ámen!

Utóima: Kegyelmes Istenünk!

Hálás a szívünk azért, hogy ezen a mai reggelen is hallhattuk Igéd üzenetét. Belátjuk azt, hogy sokszor vannak olyan helyzetek, amikor elfogy az erőnk és nem folytatjuk azt, amibe belekezdünk még akkor sem, ha látjuk annak az eredményét. Tudjuk Istenünk azt, hogy Te vagy az, aki a valódi csodát végrehajtod, mi csak munkatársaidként szolgálunk. Bocsásd meg nekünk emberi gyarlóságunkat és kérünk Téged Urunk, hogy légy mellettünk akkor, amikor elfogy az erőnk. Erősíts meg minket abban a szolgálatban, amire elhívtál, hogy neked tetsző módon tudjuk végezni ránk bízott feladatainkat. Imádkozunk a betegekért, az elesettekért és a gyászolókért. Légy ott mellettük Szentlelked által ebben a speciális helyzetben is. Mindezt nem a mi érdemünkért, hanem a Te egyszülött Fiad érdeméért kérjük, aki így tanított minket imádkozni:

Mi Atyánk: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Záróének: 469. zsoltár 1,2,3,4 verseivel

1. *„Jézus nyájas és szelíd, láss meg engemet, hallgasd meg hű Megváltóm gyermekedet.”*
2. *Bűnöm láncát oldja fel kegyelmed s a hit, Törjed össze balga szívem bálványait!*
3. *Szabadságot adj nekem és tiszta szívet, vonj magadhoz Jézusom, hogy járjak veled*
4. *Vezess engem utadon: magad légy az út, melyen lelkem a halálból életre jut!*
5. *Jézus nyájas és szelíd, láss meg engemet, el ne engedd hű Megváltóm már kezemet!*

Áldás: „...és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban.” Ámen!